

మించుపల్లె-తేలుగుపొలుపు

పద్యకృతి

కృతికర్త:

నిడుదవోలు వేంకటరావు, ఎమ్. ఏ.,

అం. శ్రోపస్యానకుండు, మదరాసు విశ్వవిద్యాలయము

Price Rs. 1.4.0

శ్లోకము : 'శ్రీరామ' వైష్ణవ ముద్రితము.

P. I. C: Q. H. Ms. No. 469-17-2-1947.

మున్నుడి.

పండ్రెండేండ్లనాడు శ్రీగంటి సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారు కల్యాణి సంక్రాంతిసంచికలో నిందుండి కొన్ని పద్యములుఁ బ్రకటించిరి. నాల్గేండ్లక్రింద కాకినాడలో శ్రీ పీఠికాపుర మహారాజు కళాశాలా ప్రథమశాస్త్రపరిక్షావిద్యార్థులు నన్ను ప్రోత్సహించి, యిందుండి యేబదిపద్యములుగల కొంతభాగము పుస్తకముగఁ బ్రకటించి, యా ప్రతుల నన్నింటిని వ్యయించిరి. నాటినుండి యెందఱో దీనిసంతటిని ముద్రింపఁగోరిరి. నేడు దీనిని పూర్తిగా ముద్రించి ప్రకటించుట కనుజ్ఞయిచ్చిన ప్రస్తుత మదరాసు విశ్వవిద్యాలయాధికారులకు నేనెంతయుఁ గృతజ్ఞుఁడను.

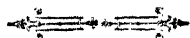
నిడుదవోలు వేంకటరావు, ఎమ్. ఏ.

తెలుగు పాలుపు.

కాచినవాడనో యెరులు కాలిడకుండ నెడందవాకిన్
చూచినవాడనో యెరుక సోదన దీవియఁ బుట్టుగుట్టులన్
నేచినవాడనో తెలివి నించెడు వేలుపు బాసపోకడల్
ఏ చదురైన లేక తలయె త్తినకైతకు నెట్టివేరకో !

మే ల్.

తెలుగు పాటలు.

1. తెలుగు తల్లి.

ఉ. తీరును తీయముం గలుగుతేట తెనుంగను పాలువోసినన్
కూరిన కూర్తిఁ గన్న కొడుకుం బలి పెంచిన తెల్లుతల్లినిన్
గారవ మారుగా నెడఁద గద్దియ పొల్వొన మిక్కు బూల కై
వార మొసర్చి కైతకద లారత నిచ్చెద నిండువేడుకన్. 1

ఉ. కానఁగరానివేర్తిఁ దన కమ్మనిపాలను కంగరించి పూఁ
దేనియ యుగ్గుఁబట్టి తమిషీరఁగ జాజుల తొట్లఁబెట్టి బో
బో ననుఁగన్నతండ్రియని బోడగుకోయిల పాటపాడుచున్
తానయి పెంచు నా తెనుగుతల్లినిఁ గొల్చెద నల్లవేళలన్. 2

ఉ. ఏయమఁ జూడఁగాఁ దలఁపు లెక్కటి చిక్కులదారి నేఁగఁగా
నాయన! రాన! తొల్లినుడి నంటులు సొంటులుఁ గల్లుప్రాబడిన్
బోయితి వంచు కొందెనుఁగు బువ్వను కబ్బపు పైఁడిగిన్నెలో
నే యమఁబెట్టు నాయమకు నింతల నంతలఁ గేల్పొగిచ్చెదన్.

ఉ. వ్రా యలవెల్లఁ బండికయి వ్రాలఁగ, నేరుపు కూన్పు పోకడల్
వా యలవెల్ల నిండి దయవాఱఁగ, మేటి తలంపు రాసులన్
తీయని వాకిభుల్ వెలికిఁ దీసి యెరుంగిన తెల్లుతల్లినిన్
తీయని కైతకానికలఁ దేపకుఁ దేపకుఁ దెచ్చి మ్రొక్కెదన్. 4

చ. లుగు సొలుపు

చ. కిడలి కుడుళ్లలోన ననలొత్తిన పెన్నుసురైన మొల్క దా
కడకువ నెండ సీతునను గాలిని చూపులసోకులందు నొ
నిడుమలఁ జెందకుండ తమినేచి తనర్పగ, పూలుపిండియల్
బొడమఁగ మ్రాని గట్టి తనముం గనఁజేసెడు తెల్లతల్లియున్.

చ. నెనసిన కూర్చి చేఁ జెరు నెత్తురుఁగా నొడలెల్ల కన్నులై
యెనయఁగ, పెంపునేయ నొడలెల్లను చేతలుఁగాఁగ, వేర్చి మై
నెనసిన యట్లు నిల్చి నొడలెల్ల నెడందఁగఁ దోఁజేయు నా
యనుఁగు తెనుంగుతల్లి తనియం గని నేయుత తెల్లవారినిన్.

తెలుగు కైసరి.

చ. ఎడములనాఁగి, సూదిమొనకించుక చోటిడరాక, యొక్కటన్
కడలకు నొత్తి, గాలివలె కంటికి నందక, మింటిపోలికన్
నిడివి వెడల్పులేని యొకనిండుతనర్పన నొప్పువేలుపుం
బొడవు తెలుంగునట్టి నెఱపోడిమిఁ దెప్పిరి తెల్లకై సరుల్. 7

చ. పలుకులఁ జెప్పు, చేతలనుఁ బట్ట, తలంపుల నిల్వరింపఁగాఁ
గొలఁదికి మీఱునట్టి వెలుగుం బొడవెల్ల తెనుంగుమాటలో
గొలఁదికిఁ దెచ్చిమింటి మఱుగుం గలవేలుపు చేతలన్నియున్
గలుగఁగజేసి రీతెనుఁగుఁ గబ్బపుటద్దమునందు కై సరుల్. 8

ఉ. లోచన వందు చూపులకు లోవెలిఁ గానని వెల్లుదీవియన్
వాచను వందగాఁ దెలుగు వాకిట నెత్తినవారు, కబ్బముల్
వాచవి తేనెచే నెఱుక వల్లియఁ బూచిన పూవుబెత్తులన్
దూచినవారు, పల్కు చెలినోములపంటలు, తెల్లకై సరుల్. 9

- క. కోయనవాటనుండి తన ప్రాంతపు తెల్లగు కొల్లఁగాఁగమీ
కోయన కైత ప్రొన్ననలకు న్నెలవౌ నెలమామిగున్నపై
కోయిల కైసరుల్ చివురు కుత్తుక నొత్తుము; బాడి రింపుగా
తీయన తీయనై వలపు చేనియ లూలు తెనుగుతోటలోన్.
- ఉ. ప్రాంతయుఁ గ్రొత్తమేటిఁ బంబులుఁ గూర్చిన కొల్లఁబోతఁగాఁ
చెతెలలోన ప్రొమ్మెటుఁగు చేవలు నించినవారు, మోముపై
ప్రాతలలోన గల్లు నెజవంకలు దిద్దినవారు, పుట్టుతోల్
కూతకు నూతనై సుతనిఁగూర్చెడువారు తెనుగుకైసరుల్.
- ఉ. ఊపిరితిత్తిచే నురువు లూడినవారలు, మింటి యింటికిన్.
దాపున నిల్వఁగాఁ దలఁపు దాపను బెట్టినవారు, దెందఱుం
దోపిడికాని తుందుడుకుఁ దూర్చినవారలు; నెంప ప్రోవులో
చేపినవారు, కూరుముల చిక్కనిపాలను తెల్లుకైసరుల్. 12
- ద. మినుకు మినుక్కురంచు కొడిమిక్కిలి గట్టుచు, మేనికూటిలో
కునుకు చెడందకుందియనుఁగూర్చినమాసయ పాలుబొట్టులన్
మనుగడ జోతి దాలెగసనం జనఁ ద్రోసిరి నిండు కెల్లఁగా
మనుగడ పొత్తమెల్ల పలుమాలులు విప్పిరి తెల్లుకైసరుల్.
- ఉ. కల్ల నిజంబుగాఁగఁ గనుకట్టుచు, తొమ్మిది చిల్లిబొందిలో
కల్లడిగాఁగ నించి తమకం బనునీటిని, మేనిచేనిలో
పొల్లలడంచి, పెన్ను సురుప్రోవులనూర్పుచు, మాలురూపులై
చెల్లని నాణెముల్ తిరుగఁ తెల్లఁగఁజేసిరి తెల్లుకైసరుల్. 14
- చ. కుమరుగ మింటి వీదియరుగుం బడి వేలుపు టొజ్జఁజ్జలన్
కొదవడకుండగా నొడలికూర్చుగుపొత్తము నెల్లచక్కఁగాఁ

తెలుగు పాటలు

జమిన్ కైన్ దిగు వెయి వాయల పాయలు వాటునట్లుగా
నెడగుఁ జూడ మియల నత్తనవారు తెలుంగుకైసరుల్. 15

ఉ. గుత్తెగుఁగొట్టియెట్లు మొడఁగూర్చినవానిఁ జూడరండటం
మత్తులయెత్తెనె మెటుఁగులొత్తఁగజాపుచు తెల్లుకైసరుల్
గుత్తెఁగుఁగట్టుచే నొడలి కూర్పునఁగల్గిన నూటురెకులన్
చిత్తఁబెల్ల నమ్మచుచు చెన్నుఁ దలిర్చు దెనుంగుటంగడిన్.

ఉ. చిత్తఁబెల్ల ప్రాసే కజ వేతను కన్నులు గట్టునట్లుగా
మత్తుల నెల్లఁజెప్పి కస ముప్ప యనంబుగ, పూలపాన్పులన్
కత్తుల బోచులొక మదిం గనఁజేసి కనుంగుచేతిచే
పొత్తుల వానినున్ బ్రదుకుపూసలు కూర్చిరి తెల్లుకైసరుల్.

ఉ. బంటును నింటరంపు నెరురొత్తుల నాడెడికూర్చి యాటలో
బంటుతనంపుచుండటం బాజీనసొమ్ము మెటుంగువెట్టుచున్
కంటుకంటు వోలెగ జగాడిగితో కడవన్నె దెచ్చుచున్
దంటలుగాఁగ నీతెనుఁగు నాటను నిట్టిరి తెల్లుకైసరుల్. 18

ఉ. మున్నుడి కెఁపులెల్ల మునుమున్నుడి వోవనివేల్పుబాసలో
వన్నెల చిన్నెలం బెలుఁగువాడికఁ గాఁగ నొనర్చి రింపుగా
కొన్నుల కొద్దుచేన నొడకూర్చినవారలు మేలి తెల్వెచే
కన్నదగించువాని నెడ కన్నడిఁ జూపిరి తెల్లుకైసరుల్. 19

చ. బ్రదుకను నెత్తఁపుం బలకపై తగుసారె లొడళ్ల వాకిభుల్
గడియఁగనన్నె పున్నెములుగా నొడఁగూర్చినరెండునట్టులున్
పదిపదులైన వెన్నునురు పందెము లొడ్డుచు, మేనిపీటపై
పదిలపుజూద మాకు పరిపాటినిఁ దెల్పిరి తెల్లుకైసరుల్. 20

చ. వలపులు నించునట్లు చలువలో వెడజెల్లెడు వలపునైనైలో
వలపులు నించి మేనిచెలువంబున నెత్తెర లొప్పునట్లులకా
నిలుకడగల్గి కొమ్మెటుగు నేలవయి న్నడయాడునట్లులకా
తెలుగునఁ చాటుకై తలను దీర్చినాడు తెలుగుకైసరుల్.

చ. మునుపుగఁగమ్మనావులుగముల్కొన తావులను దివచ్చి, లేచి
బొరలను ముద్దువెట్టి యెడ పుట్టాడిరాజేచి తీరికన్నెకున్
మెరవడి నెల్ల నించి మెలమెల్లఁగ నెల్లర మేలుకొల్పు తె
మ్మెరలు తెలుగుతోట నెలయింపుఁగ నించిర తెల్లుకైసరుల్.

చ. దిరిసెన పూలపానుపుఁగ, తేనియ వాఁగుగ, మించు చల్వరా
యరఁగుగ, వేర్చియూటలనునంచిన కాలునగాఁగ, కబ్బపుం
సిరిజవరాలి సోయగపు చిన్నెలకు న్నెలవైనయట్లుగా
యరలఁగఁజేసి రీతెనుగునందున కైతల తెల్లుకైసరుల్. 23

ఉ. సొన్నపునన్నెదిన్నియల చుక్కలపూఁబొదరింటిలోపలన్
కన్నె మెటుంగుటల్లికల గట్టితనంబున మించు త్రాళ్లచే
కొన్నెలవంకకొమ్మలనుగూర్చిన యయ్యెలలోన మించు చా
ల్లొన్న తెలుగుతోతళుతళుక్కుని యూఁగెడు తెల్లుకైసరుల్.

సీ. ఆనక వేలుపుండేనియ తరితీపు

చవి యిట్టిదని చెప్పఁజాలువారు

అంటక తోలుకారు టందఁపు కొమ్మించు

తళు కిట్టిద యటంచు దెలుపువారు

చూడక యెల్లరఁ జొక్కించుచుట మించు

సొగ సిట్టిద యటంచు జూపువారు

తెలుగు పాటలు

వివరము చదవేటి వెల్లువలోపలి

జలజల యుల్లివును దెలుపువారు

మూడురూపుల మొదలైన మొదటిరూపు

వలకువలు మించ నెదయును పలకమీద

చిత్తరువువ్రాయు వన్ను వచేవవారు

తెలుగు కై సరులను తలపునకు దెత్తు.

25

సీ. విలువగట్టినవారు వేల్పుటంగళ్లలో

నిలవైన తొమ్మిది నెలలపంట

వెలుగు జేసినవారు వినువీటివీడిలో

కబ్బుపు లనియెడి కాగడాల

అటుగదీసినవారు తఱచైన కైతనా

దలమగు గందంబు తలపుసాన

మెటుగు బెట్టినవారు మేలు వేలుపుసొమ్ము

తరకిటింపుల మేలి యొరయికలను

అలాటి వలతిగ, నిందునందులను, లోన

వెలిసి బయలున నెక్కిటి వెలుగు నెల్ల

పలుకులో నిల్వకొంగ వలతులైన

తెలుగు కై సరులను తలపులకు దెత్తు.

26

సీ. ఆడముత్యంతో నల వేల్పుతేనెతో

మంచుతో, మేటిరాయంచతోడ

పాలతో, పెన్నగరాలతో, వెన్నెల

జాబితో కొన్నెలరాలతోడ

చుక్కతో, కపురంపుముక్కతో, జేజేల
యిక్కతో, మంచులచక్కితోడ
నవ్వుతో, విరిమల్లెపువ్వుతో, తెఱగంటి
బువ్వుతో పలుకుల యవ్వుతోడ
నీటితోడను పాలమున్నీటితోడ
వెండితోడను, నలవెండికొండతోడ
తెలుపుగలవాని నెల్లను గలయః కూర్చి
తెలుగుకై పరి తనపేరు తెలుపుకొనును.

27

తెనుగు కబ్బము.

నీ, నిండువెన్నెల తెలినిగ్గంత యొక్కచో
కరువునఁ బోనెడు గట్టితనము
పాలమున్నీటపైఁ బడునలలను దెచ్చి
గండరు వొనరించు నిండుదనము
పలువన్నెరూపురేకల నుట్టిపడునట్లు
చిత్తరువులు వ్రాయుచేసఁదనము
విన్నువాఁకఁ జెలంగు పెన్నురువంతయు
నొక్కరూపునఁ జేర్చు నొఱపుఁదనము
చూచినదియెల్ల నొకక్రొత్తసాగసుఁదోప
చూడనిది యట్ల చూపెడు నూటిదనము
తెనుగుమాటల నిమిడించు తెఱపుగనిన
కై సరులకబ్బములు తొల్లి వాని గాంచె.

28

తెలుగు పాటలు

చ. జీవితినేత లొంటివడుసిగ్గులు తగ్గులు పేరజంపుట
గ్గరికలు, వింతవెంత నెఱగారవముల్, నెఱజవ్వనంబునన్
కులుకు మెఱుంగుజూపుతళుకుల్ జెళుకార తెలుంగుకబ్బముల్
పాలవములై నక్రొత్తవలపుల్ తలపుల్ సొలపుల్ వెలార్పెడిన్.

క. నుడులబెడంగును, నడకల
యొడికము, వడివడితనంబు నుడివోవనీకూ
ర్పడరించు చదువుచదురును
కడివోవని తలపు తెలుగు గబ్బపుదొడపుల్. 30

ఉ. ఏను తెఱంగు టించులకు నెక్కటి తీపులు, రెండునాల్గురొ
దేనియల్లెఱబట్టి వడఁదేర్పులు, కమ్మని యూర్పుదావికిన్
పూనకముల్ తెలుంగుపాలుపుంగలగబ్బము తెల్లయొప్పెడిన్
జానగుపల్కు చాన యరజాటుసిగన్ విరజాజిపూవులై. 31

ఉ. గాణలు కైసరుల్ తెనుంగుకైతల తీవెలసూటి మీటుచో
గ్రేణి యొనర్పుచుం బలుకిరింపుచు నుండు తెనుంగుకిన్నరల్
రాణఁ దలిర్ప, పల్కుజవరాలి మెఱుంగు తుఱంగలించునొ
డ్డాణపుపైడిమువ్వఁగడల్కొను మవ్వములై నసవ్వడల్,

ఉ. ఆణిమెఱుంగులొ తెలుగుటందపువ్రాలను గ్రాలుజిల్లెన్
పోడిమి మీఱఁగాఁ దలపుబొందున, గంటపుసూదికుట్టుచే
రాణను పల్కులేమ తెలిరంగు సురంగుచెఱంగుపందు సూ
యాణముగాఁగఁ గబ్బముల నాదట నల్లిరి తెల్లుకైసరుల్. 32

ఉ. అందము చందముంగలుగు నచ్చతెనుంగు తెలుంగులింపగున్
చెందవ విందుకందు తొలిచిందినచిందులు పల్కు లేమకున్

కుందును కందు లేని తళుకుండకమందిన కుండకంబునా
నందియలందు పొందికల నందిన దండడులైన సుండడుల్. 34

ఉ. నాలుగు త్రోవలైన పదునాలుగువిద్వేల పూవువోటలో
వేలుపు బొంబెల్లను జరింగొను దొరపుబండ్లు, మేల్పువల్
జాలయగట్ట కట్టముల జక్కెనె లెన్న తెలుగుబట్టముల్
వేలుపుబాస పొల్కుడల్ వెన్నలుగావొ తలంచి చూడగన్.

చ. నెఱతన మొప్పుగాఁ మనికి నిందుకరంబును చూపుకోపులన్
కఱ విడివోవఁగాఁ దెలుగు గట్టపుష్పద్దమునందు చూపుచున్
తెఱపి యొకింత లేని విలు తెన్నున చుక్కల లెక్క వెట్టెడిన్
ఎఱకువమీఁదగాక తలమే తెలియంగ తెలుంగుకై సరిన్. 36

క. చవిలేని బ్రదిమిసంధను
చవు లూతెడునట్లు చేసి జగమంగడిలో
తపనవెలజాడ గనఁగా
కవిచేసెడు గాదె తెలుగుకై సరి యెపుడన్. 37

తెనుగు బాస.

సీ తీరుతీయంబులై తేట తెల్లంబులై
చెలువాటునట్టి పల్కులమటుంగు
ఆణిముత్యైంబులై యపరంజిమువ్వలై
కనుపట్టువ్రాల చొక్కపు మెటుంగు
ఉడివోనినుడుపులై కడివోనితలపులై
పోడిమి మించు కూడ్పుల తెఱంగు

చదువుల కుదురులై చదురుల కిరవులై
 పాటిల్లు తొంటికబ్బప హాటంగు
 పుట్టికేనియ పోలిక నిట్టలంపుః
 దీయఁదనమున బాసలదీటు గనక
 నాఁటుపలుకులలోపల నాడెమైన
 తెనుగుబాసయ మాకెల్ల తెలివు నించు.

38

గీ. దినుసులం దెల్ల మిగుల మెత్తనివి పూలు
 పూల మెత్తన దింసెనపూవు జాతి
 దింసెనముకన్న మెత్తన తెనుగుబాస
 తావి యిదిగాదె మెత్తని తావులకును.

39

తెనుగు కైత.

నీ. చవివినకొలదియు చవులూఁజేసెడు
 పలుకుచే బెట్టుచీనులకు విందు
 నాఁటినకొలదియు న్నాటలకూరుపు
 నొడలగగుర్పాటు నొడవఁజేయు
 తెలిసినకొలదియు తెలివి వెల్లును నించి
 మఱకువ చీకటిమాయఁ జేయు
 తఱచినకొలదియు. దలఁపుతీపుల నించి
 హాయిదా నెదకుఁ బెంచారఁజేయు

వెన్నెలం దేల్పినట్టుల, విన్నవాఁడ
 నీట వ్రాల్చినయట్ల, పన్నీరుజల్లి
 కప్పుకము గప్పిట్టుల, గడనమీటు
 తీరుగల్గిన దొకటి మా తెలుగుకైత.

40

మిం చు ప ల్లె

అ. వె. అడగ నడగ నొక్కయ గ్రహంబులో
బాప దొకడు లేమి బాపుకొఱకు
నేను నాశ్రయించి యేనుఁ గెక్కినయంత
సిరిసి బొందె నానిఁ జెప్పవాడ. 1

ఉ. శ్రీరమణీయమై పుడమిచేడియ దాల్చినయాణిముత్తైపుం
బేరనాం గళింగమునఁ బేరనఁ బెంపగు లాంగలీఁచి
తీరమునందులం దనివితీరని సుందరకుం బరమ్మచిం
తారహితంబు పల్లె జనితాజనతాదురితాఁడహారమై. 2

చ. సరములఁగూర్పుముత్తియపుఁజాలులీలగృహంబులన్నియున్
దిరుగులు లేక నేకగతి తిన్నఁగ కన్గవమాపుమేరఁగాన్
సరిసిరుప్రక్కకాల్పడలు చక్కసిదారపుఁ బోగులొటచే
బరగును మించుపల్లె యలపంటవలంతి లలంతిపోలికన్.

ఉ. క్షీరసితోపమాన, సమశీతలతాలఘుతాచ్ఛతాగుణో
దారయు నైన వారిఁ జెటునందులమిన్నులు దర్శనట్లుగన్
తీరము నుండి యొప్పు నవనీసతీమాతయుఁబోలె జీవనా
ధారముగాగ పల్లె కమృతంబు ఘటంబుల నించెనోయన్. 4

చ. తేలునుపొరిగోడలును తీర్చినమిడ్డెలు, రచ్చపట్టు, పం
చలును నిగారిముంగలుగు నల్పుమెఱుంగు టరంగులిండ్లలో

మించుదట్టె

కులసతేపూజకుం దులసికొటముఁ గోష్ఠములాలమందలున్
కలిమి నెలంత కాపురముఁ గాగను పట్టుగృహంబులచ్చున్.

క. గానెయు పోదెయు గోదెయు
వేదనినాదంబు హోమ వేదికయావుం
బూదయు, పాదును, బాదుక
లేదని కప్పట్టుగృహము లేదచ్చొటన్. 6.

క. నీరామనికామితలై
గారామున పెంపుగనిన కల్పకతరులై
ఆరామ వృక్షములు నీ
తారామనుగోరు కన్నుచమ్ములపించె. 7

క. వలరాచవారిధనుశర
ములకల్లెనెలకును నిదియ మునుమనఁ జెఱకుల్
దలిరులు, తుమ్మెద లెలగెమఁ
బొలముల నెలమావులందు బూవుందోటన్. 8

క. ఊరికి నీశాన్యంబున
గౌరీశ్వరునాలయంబు గప్పట్టును వి
ల్వారామమధ్యమున కిర
వీరవాగలింగ పుష్ప వితితులకిరవై. 9

గీ. ఆగ్రహంబు నైకతీ నెలరుచుండు
సర్వతోముఖయాజియజ్ఞస్థలంబు
దక్షిణంబున పృథులింబుగ్గట్టవాటి
గ్రామదేశత పోలమ్మ కాపురంబు. 10

గీ. రాజ వెన్నాట ప్రక్కను రావివేల
గచ్చు - పును నంటినరచ్చగాయి
చేరి డాట నన్ను ప్రేగడబుగన
గారిలోగిరి కెరుటి బంగారుమేళ. 11

క. పొత్తు పోతమొకటి చది
పొత్తు పోతమొకటి చది
న తెను న ను త్తవంబున
పొత్తు పోతమొకటి చది గుండము తలరున్. 12

గీ. పై నగును నీపుకట్టిన కలుపుటిండ్ల
పై నగును నీపుకట్టిన కలుపుటిండ్ల
కంక. బచ్చి, నీటికంకలు, చెరు
పండి. ము దంపకూర మళ్ళండు మెండు. 13

గీ. కంకలము బీర పాట్ల యాంకాకరమును
కంకలము బీర పాట్ల యాంకాకరమును
నొండ యొనొండ నేనొండ మెండుకొనగ
నొండ యొనొండ నేనొండ మెండుకొనగ
యాంకాకరములు నచ్చట నలరుచుండు. 14

గీ. పెరట గృహలక్ష్మీ నీరాడం బెట్టినట్టి
ముదురు నానుచాయనసుపు చేయుద్ధలనగ
నూరి పల్లెండు చంగిటి గోతమిని
నిమ్మలును పల్లెండును సంజీయండు. 15

గీ. ఆనలం గొమ్మలం జెలువారుపాదు
లలముకొనియున్న పంజిల్ల చలువనీడ

మించునట్లే

ప్రాప్తపాశ్చిమతోడనే నద్వికూడు

గుడివి యాట్లాడుదురు బాలకులు సతమ్ము

16

ఉ. ప్రాప్తపాశ్చిమతోడనే బూదలనప్పులకప్పుజెప్పివే
చద్దుల మెక్కి పచ్చికలజాయల సొమ్ములమేపునుం బులుం
బొద్దులు గట్టి నెత్తినడి ప్రాద్దుట్రాలకమున్న గోవులన్
దద్దయ తోడి తెత్తురు ముదంబున నచ్చటి యాలకాడరల్.

ఆ. వె. తలకు చుట్టుగుడ్డ, మొల గోవి, యొంటట్టు

చెప్పు, పెద్ద బాణచేతికట్ట

మంటికడవ, నులకమంచంబు, పూరిల్లు

చూరిగాచునట్టి బారిక కగు.

18

గీ. అప్పునేతలుచేయమి, గొప్పకొఱకు

తప్పుదారులు వ్రొక్కమి, ముప్పుతఱిని

త్రొప్పటలు లేనిమనుగడ నొప్పుజనుల

కుప్పుతోఁగూడ తొప్పుదియుండు నచట

19

సీ. అనుకోదయంపు బంగరుచాయససుపు మై

నిగ్గుల కొకవెంత నీటుకూర్చ

మెఱుంగు లీనంగ దోమనరాగిబిందియ

భుజపేమలతికకుఁ బూవుఁగాఁగ

కైవంపునున్న నీర్కావిమడుంగులు

చేదమ్మి కొకవెంత చెలువ మెరుగ

ఊడలంట విగిగట్టు తడిబట్టు నెమ్మేని

పొంకంబు బింకంబు పాలుపుండెలువ

పసుపు పారాణిపాదముల్ కల్లనింప
నడుము లల్లాడ నొయ్యారి నడకతోడ
జలముఁ దెత్తురు పంచయజ్ఞముల కచటి
తలిరుపాయంపుపోమినమ్ము సతమ్ము 20

గీ. తెల్లకాటుఁగ బోకకల్లబొట్ట
వెల్లెవ్రాంతల నెఱుంగరు వెలఁదు లచట
మిసమిసల నీను మైజిగి నెసక మెసగఁ
బుసను మించెడు నునుజాయ పసుపుగాక 21

ఆ. వె. వింత యంచు చొడలు వెల్లడి యగుమంచు
జలుగు వలుచ లెఱుంగ లలరుబోండ్లు
పడుగు పేక గంజపదనిడ తలచగు
గువ్వయంచు ముతుకకోకగాక 22

ఆ. పుట్టునాటిచెలుపు యుట్టిపడినయట్లు
కట్టు బొట్టు జొట్టు గడనమీఱ
పుట్టి నింటకాలు మెట్టినయింటను
గుట్టు మట్టు మీఱ కొమిరె లుండు. 23

ఆ. వె. ఒడలు నిండబట్ట, మెడనిండ నగలును
కడుపునిండ పిల్ల కలిమిగలిగి
మొగము నిండ పసుపు ముతుక కుంకుమబొట్టు
ఇల్లునిండు నైదువెల్లనిండు. 24

సీ. ముడి ముచ్చటలు వాలుజడలతీరులులేని
నడుపాపటలచుట్టు జడలబలుపు

- బాంధ్రేతి మెడపుల కొనలఁబిరిచిన్వత్తి
 పడమైత బొమ్మకాటుఁలనలుపు
 ఎడలేక, ఎరివోక, మెనుట్లు ముడిపట్టు
 పైకినే మోచేసెట్లు బిగువు
 కట్టుకొంగులకూర్పు కడకొంగుచేర్పుల
 నెడమనైటఁచీర నెసగు మురుపు
 గీ. ఒప్పుచొక్కర చొక్కాగ మొప్పు నడపు
 తియ్యితయ్యన మాటల తేటంగవు
 గిలుకు గిలుకనుకాళి యంబెలలయుళివు
 తెలుగు నాలుగు నాకలై చెలువ చెలువు 25
- గీ. పాతఁలఁ గల్ల మేడిదంపకపుఁబ్రాలు
 పతిమొద చుట్టుక్కను నేతిజాలు
 చేతమును చల్లఁజేయు మజ్జిగలు, పాలు
 ద్రాతగా నిచ్చు నాలునా పల్లెపాలు. 26
- గీ. ఉడుగఁగునకు నోగిర మెడముగాఁగ
 నుడుకగు కపాయపానీయ మొదవ దచట
 పేయమై కవ్వమున వెన్నఁ దీయఁదీయఁ
 దీయనైనట్టి మజ్జిగ తేటగాక. 27
- గీ. ఒడలుచెడి గడన యెల్లను కడకుఁ దెచ్చు
 నుడుకు నీరంపు వింత త్రాగుడులు తేవు
 మల్లెపూపట్ల మొల్లమై చల్ల నగుచు
 తెల్ల నైనట్టి తరవాణి తేటగాక. 28

గీ. లోన సీతును వై వేడి నూనుకతన
మండువేసవి నైనను మంచునీరు
మధ్యమధ్యపానీయంబు మాటుకొనరు
కడితడిని గొడుగు పిసిరు గానిజనులు 29

ఆ. వేళపాళ, వీలుచాలు లే కిచ్చమై
కొనంగఁ దినంగఁ ద్రాగ ననువుగాంగఁ
జేర నచటలేవు చిటితిండియంగళ్లు
రంగు నీటికమ్ము నంగడులును 30

ఆ. ఉడుపువైని యుడుపు, యుడుపులో నుడుపును
మెడల, నొడల, తొడల, నడుగులకును
తొడుగు లంటి యుండు తొడుగు లచ్చట లేవు
కడకు నెండ వేడి నుడికిపోవ 31

ఆ. తలకు నెండతడిని తడి యంగవస్త్రంబు
చలికి జమిలినేత జంటబట్ట
మొలకు నేడుమూర్ల ముతుకిపంచెల చాపు
గలుగఁ జాలు జన్నిగట్టులకును 32

క. మడిప్రత్తి నిడిచి కదురున
వడికినరాటంపునూబు పదనిడియల వ్రో
క్కుడుపలక నేతబట్టల
పొడమించుచు కట్టువారు పుణ్యలు గారే 33

గీ. మిట్టుపల్లంబులౌ తలమీఁదిజొట్టు
మిగులఁ గాఁగ త్తిరించిన మీసకట్టు

అందుగాఁ బొసగింపని యట్టిబొట్టు
గడననేయునె బ్రాహ్మణగౌరవంబు

34

శ్రీ లక్ష్మణులము కుండలములలో బంగారు
చల్లఁగా లాగు కంసాలి యొకఁడు
మక్కులము మంచిమాని చేవను రూప
దండెడునట్టి వద్రంగి యొకఁడు
తుక్కులము మంచిమానిగాఁ బఱపును
వీరైదు నట్టిదూ చేకుఁ డొకఁడు
ముక్కులము చర్మమును నెల్ల లాంగి చె
దావులు చేయుగొదారి యొకఁడు

లొక్కమున కయి నాలుక టక్కులైట్టి
నిక్కమును దాచు సాకిరి యొక్కరుండు
లెక్కకై నను నాయూర లేడు దాన
నక్కుపై చేయినిడి ప్రజ హాయిఁ గండ్లు.

35

శ్రీ చేతిబిడ్డంటిన చెల్ల దీరూపాయి
నోటు నాకేలని నూనెవాడు
మడిచికట్టిన చిర్లి మాఱ దీ రూపాయి
కాకితం బేమని కల్లెవాడు
కరవాకకోమటి కట్టు కోడిబొమ్మ
చీటి నాకేలని సేద్యగాడు
'నగదుకై పనిచేసినాను యీముద్దర
బొమ్మ నాకేలని పూటకూలి

కాగీతమె గాని రూపాయి కళ్ల బడదు
చేయనిక వెచ్చమనుచు మా నాయనమ్మ
యనెను మాటలు వినఁగరా నచట, విన్న
కంగుకంగను బరువు లొక్కంబుధ్వనులే.

36

గీ. ఇల్లరికి పుల్లరికి గల్లు నల్లరులును
అంగడినిగల్లు చాకలి మంగలియును
ముంగురులుగల్లు బావన మొగముసిరులు
మందునకు నైన నాపల్లెయందు లేవు.

37

గీ. పచ్చిను పల్లమును మానుపత్రి వసయు
దుంపరాష్ట్రము మొదలి వస్తువులు ప్రోది
గల కుదుల్లెను ముసలమ్మ లెలమిఁ బెంతు
పాలపాపల కుపయోగపడు నటంచు.

38

గీ. ఎడము లేనట్టి కాన్పు లేటేట గలుగ
కడుపుతీపిని కడివోని గారవమున
కడవఱకుఁ బెంచుటేగాని కాన్పు మగిడి
యుడుగుతీరు లెటుంగనియువిద లచట.

39

గీ. కడుపు నిండంగఁ గలుగు దంపుడుల ప్తాయనము
ఒడలు నిండంగఁ జాలెడు వడకునూలు
కడవలకు నిండంగలుగు మీఁగడలపాలు
కడగలుగ్గపల్లె మనుగడ గనుటె చాలు.

40

గీ. “చదువుసాములు గలిగిన బెదరులేదు
కదురు కవ్వంబు దిరిగిన కఱవులేదు

మిండుకడై

కుడుడు కూరిమి గలిగిన కొడువలేదు
వడుగు పొకటైన నెన్నఁడు భయము లేదు". 41

గీ. అనెడు మాటలకా వల్లెయందు గలుగు
ప్రజలజీవితసరణి యర్థంబుఁ దెల్పు
దోరసిని గంటమును నొకేటిరుగాఁగ
నడపు నప్పునమంత్రి యున్నట్టికతన. 42

ద్విపద. ఆకల్లె యెక యగ్రహార మాకథను
ఈవైని వినిచెద నింపుగా విరుఁడు. 43

క. బడిబాఁడు, గడితేఁడం
గడికోమటి మడినికాపు గలిగెడి తొలిక
ట్టడిచేతల నడకలచే
నడఁచుంగాదె యగ్రహారం బెపుడున్. 44

క. అడిత్రావువైన్మనఁజల
యెడనైనను, క్కేత్తునంటు నెడరున నిడుమల్
బడుదొడుకులేని మనుగడ
నడఁచుంగాదె యగ్రహారం బెపుడున్. 45

క. తెలిసీరును, తెలిరాకును
నలతితెమ్మెర తెలరువలున నలసిన కుడుపుకా
తెలినుడులును, తొలినుడునులును
నలఁచుంగాదె యగ్రహారం బెపుడున్. 46

క. అడలడివో కడుమేలం
దెడు నాబారాబరావతీ పద్ధతినిన్

మడి, గుడి, బడి, గడి, సంగడి,
నడకంగాజేయు నగ్రహారం బెళుకున్.

47

ఆ. పుట్టుపెంపు మాపి పెట్టుపోతలపెంపు
పట్టణమున గుట్టుచుట్టుచెఱచి
మట్టమునకుఁ బెచ్చు మనుగడ గలుగుదుః
ఖిలులేని యగ్రహార మలరు.

48

2

గీ. ఆ యకరమున బ్రాహ్మల సాయవార
మెత్తి పంచాంగమును జెప్పి, యెట్టులెటులొ
నాలుబిడ్డలపోషణ కలుకునడుచు
లేమి జీవించు నొక్కఁడు సోమశర్మ.

1

క. రోకలిమియు, ఛేకలిమియు
వాకలిమియు లేనియట్టివాఁ డగుట నతం
డే కలిమికి లెటుంగక
పైకొలఁదుల పొంతఁ బోక బ్రదిమిం గనుచున్.

2

గీ. ఆయవార మదియ యాదరు వైనను
(పంచభిక్షుఁ దుష్టి నించుచుండు
పిలిచి, యాదరమునఁ బెట్ట, పలసినంత
కంటె హెచ్చుగాఁగ నతఁడు గొనఁడు.

3

ఉ. ద్వారమునందు కన్నడినయంతనె త్రోఁగిలివారు! బియ్యమో
కూరయొ, కాయొ, పండ్లొ, తమకుం గలదానిని యాయ
వారమున్, కూరిమిఁబెట్ట దానిఁ గయికొంచును నింటికిఁ

మిండుకలై

దెచ్చి యిచ్చి సంసారము నీడు; వేదటిమిచా యలనిం చెడు
పూరి యింటిలోన్.

చ. తడఃబడకుండఁగా నొరుల తప్పులొ, యొప్పులొ గ్రుక్కఁ
ద్రిచ్చకే, బడబడ వాగలేఁ డింకను / వైకి పటారము లో
లాటారమా, వెడవెడ మాటువేసముల వేయఁగలే; డింక
మాటలాడుచో, మడత లెటుంగలే; డెటుల మన్ననఁ జెం
దెడు బ్రాహ్మణుం డింకన్? 5

గీ. కష్టవిష్ట సమర్థుండు గాఁడు; లేని
గొప్పఁ జెప్పుంగలేడు, లేకున్న దేహి
యనుచు యాచింపనేర; డెట్లుబ్బు సిరి, య
మాయికుండగుచుట్టి బ్రాహ్మణున కవుడు? 6

ఆ. “ఆలు తెలనునాడు నాటక యగుచుండు;
జాయ నడక (నుడులజాయ) దిరుగు;
దార కూర్పుపూలదారమై, కలియును
దార పాలఁ బంచదారపోలె.” 7

ద్వి. అను నుడులో వీడని యర్థంబునట్ల
చని మను నాసోమశర్తయథాంగి. 8

ఆ. ఇంతిగాన యామె యిలు దిద్దితీర్చెడు;
పొందు విందునేయు పొలఁతిగాన;
ఓరునిఁ జూడ వెఱచు నుగ్గలి గావున;
మగువ గాన తావి నెగడుచుండు. 9

క. కడచంటిని, నెడచంటిని

కుడియెడమల కొంగు పట్టుకొని వైబడుచుకా
మెడకాళ్ళజుట్టు బిడ్డల
కడు నోరిమి సాకు నామె గంపెం చైవన్.

10

ఆ. పాము నిచ్చి కింక దాముగఁజేయుచు;
కొంగు పరికిఁ జేర్చి గుచ్చరించు;
పోరు వెట్టుచుండ నే కితివో యామె
యూరఁపించు పిల్ల లొప్పుకంటుల.

11

ఉ. అకులగాని కంచములయం పడరాదునితొగింబుడి పా
నానులపాటు లేక తిరునంతకు మక్కిలి యోర్తితోడుతకా
ఏకడనైన నొక్కమెతు కెంగిలి గానక యుండునట్లుగా
నా క్రులపాలికామణియ యన్నను పిల్లలకెల్లఁ బెట్టెడున్.

సీ. కడిచేసి తినగ మాఱడుగ నేర్చినచోట
నెంతంత వలయు నంతంత వెట్టు;
కడిచేయఁ దినగ మాఱడగ నేరనిచోట
కడుమెత్తమెత్తగాఁ గలిపివెట్టు;
కడి చిన్నయైన మ్రొంగగ లేనిచోటుల
జాటుజాటుగ పెక్కుసాధు వెట్టు;
కడు కింకపెట్టి యాడలి గల్గుచోటుల
ముద్దునేయుచు గోరుముద్ద వెట్టు;
అడుగఁ బెట్టునుగాని చీకాకుడడదు;
అడలఁజేయదు; పిల్లలు కడుపునిండ

కుడువ చే కాలు మూతయు గడిగి మేన
తడియు లేకుండ కొంగున తుడుచు నామె.

13

గీ. ఇంట నున్నచు లేకున్న నెట్టులెటులా
యోరిమిని గల్గి లేమి పై కుబుకనీక
జరపునేగాని తన కెంత జనవునైన
నిరుగుపొరుగులకే గదా యింటియాలు.

14

గీ. నత్త, నావయు నగుచు నున్నట్టి బుడత
లెల్ల సంతత నెదుగుచు నేపుమీటి
కొడుకులును గూతులును నీడువడయ, నింటి
నాయకయుఁగూడ చాలనిదయ్యె నపుడు.

15

గీ. ముద్దు ముచ్చటఁ దీర్చంగ మొదలె లేమి,
పిల్లలకు పెల్లుగానైనఁ బెట్టలేమి
నోర్చి నిల్లాలు నిమిడించు నుమ్మలికనుఁ
జూచి కడు దుఃఖి యగుచుండు సోమశర్త.

16

ఉ. ప్రేతటి నిండుటాలు కను ప్రేరయితోఁచగ, బిడ్డలెల్ల పే
రాకలిచిచ్చునం దవిలి యల్లన నల్లన నిల్వ, లేమి య
త్రాతలఁబెట్ట నేమియిని వాటిడియే తను చుట్టుముట్టఁగా
మాతటి ప్రేతతోఁ దెగియె గొబ్బున బాపని తేంపుతీవియల్.

గీ. తట్టు ముట్టాడునట్టి వేదటిమి గలుగు
నింట నెట్లున్న వేగున నేగి యాతఁ
డనుదినమును కోనేటి సంచనీట
స్నానసంధ్యాసముఖ్య కృత్యములఁదీర్చి

మృదుని గుడికేగి 'వలంగొని' మ్రొక్కుచుండు.

18

సీ. అరచందురునిగేరు నళికంబునందన

నెరవైన ముత్తెరునీటిరేక

ఎడమ బుజాన పట్టెండు జన్నిదంబులు

నలుకను మేల్ చుద్రాక్షమాల

కటిదేశమున పింజెకట్లు గీలించిన

నీడ నారించిన నీరుకావి

కుడిబుజంబున చేతి తడి యంగవస్త్రంబు

డాకేల చిన్నితాటాకు గొడుగు

చంక పంచాంగమును రాగి సంబెళయును

నలర నీరెండ ప్రాద్దున నాతఁ డేగు

యాయవారంబునకు నగ్రహారమందు

“తేవకడ దోచు భానునిరూపుగాఁగ.”

19

క. డొరిచెలువునకు నుత్తర

తారంబున నప్పమంత్రి ధామము తనకు

మేరువుపూసఁగ నది పెం

పారెడు గృహములకు నగ్రహారమునందున్.

20

ఆ నింటగాఁగ మ్రుగ్గు లింటిముంగలియందు

గుమ్మములను పసుపుకుంకుమంబు

పచ్చతోరణములు, పాలగచ్చుటరంగు

లెసగు నప్పమంత్రియింటి కపుడు.

21

ఆ. వె. సోమశర్త వచ్చి, సూటిగ వాకిలి

గడచి, దేహరంబు గడవ నిలిచి
నైకదీక్షతోడ శంభుపూజావస
రైకశీలు మంత్రీయప్పుఁ జూచె.

22

కా. దంభాచారముగాక, నిక్కముగ పట్కాలంబు ధ్యాన
క్రియకా, కంభంబై నదునాటు పూజలను చొక్కన్ ముద్ర
సాంగుండునై, యంభోజంబుల బిల్వవత్రికలుహారానీకముం
గూర్చుచుకా, శంభుం గొల్చెడు నప్పమంత్రీ శివపంచబ్రహ్మ
మంత్రంబులన్.

23

ఆ. వే. అప్పమంత్రీభార్య యన్నమ యతని న
ల్లంత గాంచి, మిగుల యాదరమున
“ఈదినమున మీను నిచ్చట శివపూజ”
అనుచుఁ దెలిపి చనియె సంతలోన.

24

ఆ. వే. దీక్ష ముగిసినంత ధీయుతుం డప్పున
మంత్రీ, సోమశర్త మనసులోని
కలత నెఱిగి మిగుల గారవించుచు నిట్టు
లోప్పుమీఱు మితహితోక్తి ననియె.

25

మ. ప్రతినిం గానని శాంతతం గలిగి యార్తత్రాతయై, యింగిత
జ్ఞత, గంభీరత, సత్త్వసంపదను, దుర్గారక్షణ న్నించి, భూ
భృతపూజం గొను దానకుంజరునిప్రాపుం బొంద నీలేమి ని
ర్గతియా, నవ్వువాదాశ్రయమైకటె కర్తవ్యంబునుమ్మీ సఖా!

గీ. పురుషకారంబు మడిసేయు, పొల్లువోని
వైవబీజంబు నాటు నత్తఱిసి; యపుడె

ఏచి వెదవెట్టె బండి యభీష్టఫలము

ప్రకటముగ నిచ్చు కర్తహాళికున కెందు.

27

మ. ఫలముం బొందగఁజేయు వైవము మనోవాక్కాయకర్తం
బులక, కలుయల్పముం లొనర్చునేర్పరికి, పర్వం బర్థముం
గూరంగా, కలవర్జనా; కెందు కార్యముల చక్కఁజేయునో
వానిముం, కలఁ బల్పెత్తు కర్మప్రతిష్ఠ మనుచాక్ష్యం బొప్పు
సత్సంబునై.

28

ఉ. చాతకవతీ దప్పిగొని చల్లనిదిచ్చులు రెండో మూడో జే
మూతముఁ జేసి వేడ జలముం భుజ్యుష్టిని కద్ది వించు నా
రితె వదాన్యకేమి నదిద్రుయం న్నబ్ధమె గోరుచో నం
దాతెతరువదాళి నిడువజ్జిజనూ మహదాశ్రయం చిలన్.

29

క. పారేతిరం బగు నం

సారాంబుధిఁ గడవదరమె చదువనికైనక

దారాసుతపోషణకును

దారాశయు దానిఁ జేరుదారినిఁ గనుమా!

30

క. ఈవిధి మహదాశ్రయమును

నేవిధముననైనఁ బొంది యియ్యెదడి నిక

వే వీడునట్లు జతనము

తీవరముగఁ జేయు; మవల దేవుడు లేడే?

31

మంజరి. అని చెప్పుచుండెడియంతలోపలనె

ఓయిరం బంతయు నాయితం బయ్యె

నన విని నల్లింటి కప్పున యేగె

చేపట్టు గావించి, చిగురరటాకు
 నడిపి యీనియ పుచ్చి యొడికంబుగాఁగ
 పత్రభోజనములు పరగ వడ్డింప
 సాత్రభోజనముగా భరిత భోజనము
 నప్పనమంత్రకి నమరఁగా నంత
 శివమహారంకల్పసిద్ధిగా నతఁడు
 నాహోజనము లీచ్చి యందకు నపుడు
 'కాంతి'ని పరియింప సజ్జలంగముకు
 నైవేద్య మొసగి యందఱితోడ నపుడు
 సావంతితోడ భోజనములు దీర్చె.

32

ఉ. వేచిన కందిపప్పు నునువెన్నెలబోలినయన్న మప్పుడే
 కాచిన యాలనేయి, కలగాయలఁ గూర్చిన ధప్పశంబునుకా
 వాచవి పచ్చడుల్ పొగపు వైచినకూరలు, నిండుచంద్రుతో
 దూచగలట్టి క్రొందెరుగుతోడను నప్పన వెట్టు నిచ్చులున్.

ఉ. ఉప్పును, చేదు, తీపు పులు పొట్టయును న్నొగరై నచాలుగా
 గుప్పలు గూరలైన యెలుకుం జళుకారెడు పప్పుప్రాలునుకా
 లప్పలతోడ క్రొందెరుగులం జిలువాలను, కమ్మ నేతులకా
 అప్పున వెట్టుచో నరవయామెత సామెత పొల్లువోవదే? 34

ఉ. చెప్పఁడుకాని మాట చెవిచే దగుదానినకాని, భక్తిమై
 దప్పఁడు నొక్కపూట తనుదక్కిన వేలుపుపూజ; నీని చే
 ద్రిప్పఁడు నొక్కచాటు; నరుదెంచినయద్ధులు లెక్క మించినకా
 అప్పున వెట్టుచో నరవయామెత సామెత పొల్లువోవదే? 35

మంజరి. అప్పుమంత్రియు భోజనానంతరమున

కొలుపుసావడి నిష్ఠగోష్ఠిమై నిలిచి

మానితరీతి తమ్మలములతోడ

దక్షిణ తిచ్చి యండఁజే దన్నె నంత

36

గీ. ఒంటిగా నుండు నప్పునయొద్ద తనదు

లేమి సుంతేని తెలువంగ లేదు శర్మ;

ఇంగితజ్ఞుండు నైన మనీషిగాన

నప్పునయు నాతనికి నీట్లు లనుచు ననిపె.

37

క. వాకున మనమునఁ జేతల

నేకుడవై దాని నాశ్రయింపుము దానక

చేకూరు సిరులు నీకు మ

తాకుము మహదాశ్రయము తెఱంగడి సుమ్మి!

38

గీ. ఆలుమగ లిర్వురైనను నన్నియెడల

నొక్క మెలఁకువ నడకువ నొనరు టొప్పు;

కనులురెండైన చూపు లొక్కటనె దాఁకు

కండ్లురెండైన నిరుసు నొక్కటనె జొట్టు.

39

అనెడు సూక్తులు సార్థక మైనయట్లు

లప్పునయు నన్న మాదేవి యొప్పుచుండు.

క. అప్పునఁగ నన్న మనఁగా

నెప్పుడు వలసినను నప్పు డిది తా రొకమై

దప్పక మెలఁగుట వారల

కప్పన యన్న మయు నాఁగ సార్థక మయ్యెన్.

40

చ. అనుననుసాత్రవాన వరహాస్తిని, గౌరిపదారవిందచి
 త్తరి, నిఖిలైఖుళంఖరి, సుధీనుతుఁడప్పన హృత్సరోజప
 క్తిని యన తత్తతోడ నిలుదిప్పుచు నన్నమదేవి దంపతీ
 జనుల దేవి దేవరయు జానగునట్లు చరించు నిచ్చలున్. 41

గీ. గుడి, చెలువు, తోట, నల్లిట్లు కొడుకు నిధియు
 కృతియు నా సత్తపంతతిఁ గూర్చె నప్ప
 మంత్ర యిచ్చె ప్రబంధలు మాన్యులైన
 సత్కవులకెల్ల వేమాడ్లు పకటపముల. 42

గీ. భోగియయ్యును సంతతత్కాగి యగుట
 కాగి యయ్యును నిత్యవిరాగి యగుట
 యోగి యాతఁడు సంసారయుక్తుడైన
 అస్తితాబుద్ధి లేనట్టి యప్పమంత్ర 43

క. అడుగఁడు; లేదఁ; డవుల
 కడ, కార్యముపల్ల, వేలు గవ్వఁగఁ జూచున్
 వడుగుల, గొడుగులు, తొడుగులు
 మడుగులు వడుగులకు నప్పమంత్ర యొసంగున్. 44

క. ఆకులపతి నాకుల నా
 నాకులపాలికలనెల్ల నయముగఁ దనువున్
 ఆకులు పోకలు చూకలు
 కోకలు రైకలును ననువుకుంకుమ నిడుచున్. 45

క. మంత్రుల నప్పనయు నీ
 మంతిరులం దతనియాలు నన్నమమును దా

రెంతయు సౌఖ్యం బుండిన

చింత యొకటి వారియెడల చిరమై యుండున్.

46

ఆ అప్పమంత్రి పిల్లలందఱిలోనను

నన్నతోడఁ బుట్టికట్టి యాడు

పడుచు; ఆమెవేరు పార్వతి జనముద్దు

గాఁగఁ బెరిగె పెంపుగారవమున.

47

ఆ. ఈడు, బోడు చూచి, యిల్లువాకిలి చూచి

చుటుకుడనపుమేలి తెఱఁగుచూచి

అయిన యింటివాని కప్పునప్రెగ్గడ

పెద్దకూఁతు నిచ్చి పెండ్లిచేసె.

48

ఆ. పెండ్లియైనవెనుక పెక్కుదినంబులు

గాకమున్నె వరుఁడు కాశి కేఁగె

స్నాతకమునయందుఁ దా కాశి కేఁగెడు

తీరు నిజ మటంచు తెలియఁజెప్ప.

49

గీ. గడచె నేడాది యొకను కాశి కేఁగి

యల్లుఁ డింటికి నేల రాఁడయ్యె ననుచు

తల్లడిల్లిరి పార్వతి తల్లిదండ్రీ

పార్వతినిఁ గూర్చి వేఱ చెప్పంగనేల ?

50

గీ. దివములును రేలు వారముల్ తిథులు పక్ష

మాసముల నింకొకేడాది మగిడిపోయె;

ఆడుపడు చింట; అల్లుని యైపు లేదు

ఏమి కానున్నదో ముందు నెవరికెఱుక ?

51

మించునట్లే

చ. ఎవరిన మేనితన ననలెత్తుచుఁ దావుల నించునట్లుగఁ
పొసగిన నీలిగొనెనను పుచ్చిన వెల్లెడు నద్దమట్టులఁ
వసనిమెటుంగులం జలుకుబంగరునీ రొలికించినట్టులఁ
మిసమిసలాడు జవ్వనము మేగొనె కాంతకు నంతకంతకున్

గీ పండువెన్నెల వెడఁజల్లు స్రాయమందు
తాళిఁగట్టినమగఁ డట్టై తిరలిపోయె;
చందురునిపంటి మగఁ జెందొ చనియెనేని
కలికి బ్రదుకెల్ల చీకటి గాకయున్నె 53.

గీ దూరమున కేఁగుఁగొలఁదిని తోర మగును
దగ్గఱఁగఁ జేరుకొలఁదిని తగ్గుచుండు
జగమునం దెచ్చటను గనఁ జనని వింత
యగ్గి రాజుచు నుండె నాయతివ మిదిని. 54.

ఉ. వెగలమైన వింత వెఱవేడిసెగల్ రగులంగ లోననే
మ్రగ్గెడుగానిఁ దా చలువమందులు దెమ్మన దేరినైనఁ
విగ్గరగాఁగఁ జీఱ దతిబేలుదనంబున నక్కినక్కితా
నెగ్గతమైఁచోట గుణియించుచు నుండు మనోరథార్థముల్.

ఉ. త్రోపుడు లాడునట్టి నునువొంతరసిగ్గులచే నెడందలోఁ
దెవకుఁదేవ కొక్కిమెయి దీకొనునట్టి తలంపువెల్లిదా
నాపగలేదు; పూపవయనైన తలంపులలోని తీపులఁ
జూపఁగలేదు; పెచ్చెలపుసోఁకును దాపఁగలేదు నిచ్చలున్ 55

గీ. జగములో నగ్గిదగ్గఱఁ జనెడుదాని
కాల్పు, దూరాన నున్నచో కాల్పులేదు;

దూరమున నున్న హృదయవస్తువునుగూడ
మత్తఘాగ్ని దహించెడు మాయయేమో! 57

గీ. సాజముగ రోగ మొకట నొషధము నొకట
గలుగుచుండుచు; చిత్రమా చెలువలందు
వలపు వెరవేడి గలిగించువారు వారె
దానిఁ దగ్గింపఁగా నొషధంబు వారె. 58

ఆ ఎదురుచూచుచుండి రిన్నాళ్లు నన్నాళ్లు
ననక నెల్లవారి నడుగుచుండి
వచ్చుజాడలేక వెచ్చుచు తలదంత్రి
పెక్కుదైవములకు మొక్కుకొనిరి 59

ఆ. శకునపక్షిగాని, స్వరవేది, చేవ్రాలుఁ
జెప్పువాని ప్రశ్నఁ జెప్పువాని
అయిన కానివార లందఱి నడిగిరి
ఎవరివలననైన నేమి యనుచు. 60

గీ. కన్యజాతక మెట్టిదో కాని పెండ్లి
యైనమిథునత్వసౌభాగ్య మందలేదు;
మిథునరాశి నొకప్పుడు మెలఁగకయి న
వగ్రహంబునుఁ జేసె నవగ్రహములు. 61

ఆ. మగనిపేరుఁ జెప్పుమా యని మోదుగు
రెమ్మబట్టి కూర్చి కొమ్మ లెల్ల
మెల్లమెల్లఁ దాకుమేలంబు లన్నవ
లాకు స్వప్నమందు రాకలయ్యె. 62

గీ. గజఁజిత్తితివరుఁ డేలు కాలమందు
వెళ్లు మంచు తురుష్కుల తళ్లు వచ్చె;
నిడిసె నీయగ్రహరంబు వెలిపాలమున
నాయకుం డైన యొడ్డెనేనాని యొకఁడు. 63

గీ. ఎవరివలన నెఱింగెనో యెఱుంగరాదు;
ఎపుడు తనకంటఁబడియెనో యెఱుంగరాదు;
ఏమి మేలొకా, ఏదొకా, యెఱుంగరాదు;
మన్నెనేనాని యామెపై మరులు గొనియె. 64

గీ. లక్షణంబుగ నున్న బాలకినిఁ జూచి
మించుబలిమిని బాను హరించఁదలఁచె;
బలిమి తనదంచు గర్వసంభవితఁ డగుచు
దణియు మలకలకునుఁ ద్రొక్కఁదలఁచె నపుడు. 64

గీ. మగఁడు నెడలేమి వేడిలో రగులుచుండ
వలచె తన్నొక్కఁడను నట్టివార్త వచ్చి
ఎదను సురివెట్టి కలఁచుచు నెఱియఁజేసె
నురులు పుంటిని నెరవిన యుప్పుబోలె. 66

గీ. ఏక్షణమునైన తనమగఁ డేగుదెంచు
నాసయనుజోతి యొకటియ యామె బ్రదుకు
దారి వెలిగించుచుండెను; ధీరమతిని
వలపుటపసడి రాకుండ మెలఁగునామె. 67

గీ. అంత నొకగాలి కబురుచే నంత యామె
యాస యనుజోతి యప్పుడ యాటిపోయె

నాటిచుండియు నెద నేమి నాటుకొనెనో
నోటనూటయు లేకుండు, నీటుదక్కి. (8)

ఆ. మూగవోలె నింటి మూలమూలలలోన
నొదిగియుండు, మిగుల బెదరుచుండు
బెదరుతోడ మిగుల జెంగయు మెండయ్యెన్
కన్నువొంద వొక్క గడియయామె. 69

ఆ. ఎప్పు యెరిగలన నేకీడు మూడునో
యంచు కుంకికుంచి యామె యంత
వేర్తి పోగు విగిగె బెనిచినబ్రదుకను
కడిదిత్రాడు త్రుటిని పుడుకడలఁచె 70

క. ఓరిమిని నింతకాలమ
హోరాత్రుల గడప నామె కునికి బహుగాక
ఉరెల్ల మాటుమణిగిన
నోరాత్రిని మెనువొటగ నుద్దియసేసెన్. 71

ఆ. ఇంటిపెరటివెచుక నేతాము నూతికి
ప్రక్కకాలినడనుబట్టి యామె
మలక నేన విడియు పొలమున కంటిన
కళ్లమునకుఁ జేరె కడిమిమీఱ 72

గీ. కటికచీకటి, అరరేయి, కాలివారి
బ్రదుకువాడిమి నెటుంగనిపడఁతి యొంటి
నెట్టు లిలునీడి యేగెనో యెటుంగరాదు.
కంటివెలుంగయి, యొడలికి కవచ మగుచు

వేల్పే గాబోలు ముందట వెడలినాడు.

73

ఆ. చుట్టు వెంట్లు వెట్టె చూడట కొకగడ్డి
మేటువాగ; లోన మేనితోడ
నుండి చిచ్చు కొకటనుం దరికొల్పెను
ఎట్టిగుండెటిటవో యెటుగగలమె ?

74

ఉ. నెట్టికసీల క్రొంబసిమి నిగ్గులుచేతెడు నెమ్మెగంబునక
బెట్టిబొట్టుతో, ముడియబెట్టిన ప్రమ్మడితోడ మైబిగం
గట్టినచీరె, గుత్తమగు కంచెలతోడను చిచ్చుబొచ్చె నీ
పట్టున మానభంగమును బొందుటకన్నను చావెమేలునాన్.

గీ. భర్తనాడుట నాడు నైవకయకాచె
అల్లసతి మున్ను యోగాన్నియందు సుడిసె
భర్త లేకుంట వైమాన భంగ మగుట
కోర్వ కీసతి యగ్గిలో నురికె నేడు.

76

గీ. తొలుత తనకడనుండియే చెలువ వెడలె
గాన కంచెలదక్క యాకన్నెరూప
మెల్లలోఁ గొనె, శుచి, లోకమెల్లఁ దెలియ
నామె హృదయకుచిత్వమర్పాద గరిమ.

77

గీ. ఆస్థలమునందు గుండము నమరుచుండు
గుండమును చుట్టుగా నొకకొత్తదైన
యూరు వెలసెను; ఈకథ కొప్పునటుల
నదియు కంచిలి యనువేర నలరుచుండు.

78

క. కావున మహదాశ్రయమును
నేవిధమునైన పొందు మీవను నుడి సం
భావించి సోమశర్తయు
నావఁ దిన్నమాడ్కి లోన నలమటఁ జెందున్. 1

ఆ. అతఁడు పిన్న నాఁడె పితను గోల్పోయిన
కతన యొందువిద్యఁ గాంచలేదు
వడుగునాఁటిమాట వ్యర్థంబుగాకుండ
నాయవారవృత్తి నధిగమించె. 2

మ. కవితాధోరణి లేదు, సంస్కృతము శ్లోకంజేరి స్పష్టంబుగా
వివరించంగలశక్తి చాల దిశ దీవించంగ నాశీస్సు ఋ
క్కవగాహంబుననుండఁబోదు మృదువాకళ్యంజేనిపల్కంగ రా
దువదాన్యాశ్రయ మెట్లుజిక్కుతలక్రిందుం జేసియోచించినన్

మ. నటుండెనన్, కవియైన, గాయకుఁడునైనన్ హాస్యకాండైన యు
త్కటతథ్యేతరవాదకుం డయినగాకన్ రాజసన్తాన మొ
క్కటఁ బొందంగ సమర్థుఁ డెట్లుగును చంకం జీర్ణపంచాంగసం
పుటముం జేతని చెంబు చాల్చు జడవిపుండెంతగాఁజూచినన్.

గీ. ఏమి నేయుటకును దోచ కిరుగుపొరుగు
నెదురుగా నున్న పెద్దల కిందఱకును
అప్పనామాత్యుఁ డాడినయట్టిదెల్ల
పూసగుచ్చినరీతిని పొసగఁజెప్పె. 5

ఆ. దానకుంజరుండు దానకుంజరమన
గజమువేళ్లు గాన గజము నొకట

మించుకదై

- నాశ్రయించ నీకు శఙ్ఖలసంపద లబ్ధు
ననుచు నొక్కవృద్ధు డవుడు చెప్పె. 6
- గీ. జంతువులను మహియమై చనెడుకరిని
నాశ్రయించుటయే మహదాశ్రయంబు
అనుచు తనకేమొ యందఱికన్న తెలివి
గలుగునటు లేట్టు లటుచూచి పలికె నొకడు. 7
- గీ. జంతువులను మహియమై చనుటెగాక
కర మొకటికల్లు నాశ్చర్యకరముగాగ
హస్తీదానంబు నేయు, విహస్తుఁ డేమి
చేయు, హస్తీని గొలుచుని చెప్పె, నొకడు. 8
- ఆ. రెండుకాళ్లుగలుగు బండ్లకన్నను
నాల్గుకాళ్లుబసివి నాడె మేలుగు
బిదుకాళ్లుజంతు వంతకంటెను మేలు
కొలుపుమేను గనుచు పలికె నొకడు 9
- గీ. అప్తసంఖ్యాప్తి గణనీయమైనకతన
అప్తవిధభోగభాగ్యంబు లందఁజేయు
కప్తమను కోకు; ఆశ్రయిగమ్ము కదికి
నప్త మేమని యనె యొక యప్తకుండు. 10
- గీ. నరులను వానరులకుం గుంజరములకును
నేకరితిగనుండు మస్తిష్క మనుచు
చెప్పగా వింటి నొకమాట చిన్ననాట
తధ్యమని యనుభవం డగుదశమి పలికె. 11

గీ. స్వల్పమే యబ్బు నరులను నాశ్రయింప
 వీకడను వానరంబు స్వాధీన మగునె
 అందలము నెక్కుసిరి నిచ్చు నంతలోన
 కుంజరుని గొలుపు మనుచు నొక్కొండు చెప్పె. 12

ఆ. వె. నిజము చెప్పుచుంటి నీదుసంగతియెల్ల
 యెటుకగలఁడుగాన నిట్టిరితి
 యప్పమంత్రి! చెప్పె నట్టుల నొకదాని
 నాశ్రయింపు మనుచు ననియె నొకఁడు. 13

మ. నరులంగంచుచునాశ్రయించుచును విష్ణు బెద్దయున్నాక, నె
 వ్వరిగువ్వున్నునఁ గుంకుమం బసుపునొప్పు దోరణాల్లట్టి యుం
 తురువారిండ్లకుఁబోయి వేఁడెడును గేస్తుంగానియా యర్థిముం
 దరుగుం బెద్దమ పానకంబు పుడకై యాచించుచో నడ్డమై.

ఉ. వానరజాతిచెల్లి ధనవంతుఁడు నయ్యెను రాముఁ డట్టిచే
 వానరనాథుఁడౌ దశరథాత్ముఁజు కిబ్బినయబ్బుఁగాక, ఆ
 వానరమైన నెంతయు నవారితరితిని చంచలాత్మ లే
 వానరచేష్ట లింకఁ గొలువంగలఁ డెట్టు నభీప్సితమ్ముకై. 15

గీ. నరుల గొలువంగ లేడు, వానరులనేని
 చేరి యాచించి సుఖపడనేరఁ డంత
 యస్పయామాత్యుఁ డాడినయటులదాన
 కుంజరుని యాశ్రయింప చేకొనియె శర్మ. 16

ఆ. ముగురురాయలందు మూఁడవవాఁడైన
 గజపతీంద్రు నేనుగలు నసించు

మిండు పక్ష

తోటలోన నొక్కతోరంపుదానిని
నాశ్రయించు నాతఁ డన్వహంబు.

17

గీ. అయవారమునకు ముందు నచటి కేగి
తీర్థియు వారంబు నక్షత్రవిధులఁ దెలిసి
యోగకరణంబులును విశేషోపరాగ
కర్త కాండనుకూడ నేకరువువెట్టు.

18

గీ. ఎంతకాలమొ విటు లాశ్రయించుచున్న
వెంత గాన్పింపలే దిసుమంతయైన
విసువు జనియింపఁ దొడఁగె నన్నిపునకును
నైన వీడంగలేఁ డట్టి యాశ్రయంబు.

6I

ఉ. అంతయొ నింతయో మెదడునందున తెల్వియగల్గెనేని యీ
వెంత తెఱంగు టాశ్రయపువేదుకు గొందురె ప్రాణికోటి న
త్యంతసమున్నతస్థితిని నందు మమహ్యులవీడి కోతుల
జంతుల నాశ్రయింతురట సంచలబుద్ధిని నెట్టిఛాందసుల్. 20

ఉ. పూనికతోడ నాతఁ డొకప్రాధ్దునుఁ బాయక నావటమ్ములో
నేనిక నాశ్రయింప తనకెందును లాభము లేకపోవఁగా
నేనిక నాశ్రయింప తుద కింతయు నాశ్రమ మిట్లుగా గజి
స్నానమువోలే నెంతయు పృథాగతినయ్యెనటంచు నెంచెడిన్.

గీ. ఒక్కనాఁ డంత పెన్నద మెక్కి గజము
కాలిగొలుసుల భూమి నగల్చి త్రెంచి
గీఁక వెట్టుచు నెవ్వరి నాఁకఁగొనక
రేయి జరియించె ; తెలవాట రివ్వు మనుచు.

22

గీ. ఎఱకలు గలట్టికొండనా నెరక మెసగ
ప్రేళ్ళతోఁ జెట్లఁగొమ్ములఁ ద్రెళ్ళఁజేసి
పెళ్లుపెళ్లున కొమ్మల విఱచి యిండ్ల
కంభములు గోడలను నెల్లఁ గలయ నూఁకి
భళ్లుభళ్లున వైకప్పుపెల్లఁద్రోచి
పఱచివచ్చెను ప్రజలపై భద్రగజము. 22

ఆ. అగ్రహారమంత హల్లోహలంబయి
తల్లడిల్లెనేను గల్లరికిని
పాఱఁ డొక్కఁడొక్క పరువున బాటుచు
రాజుగారి కెటుఁగరాఁగఁ జెప్పె. 24.

గీ. గజపతియు దెలిసినంత తత్తక్షణమే దాసిఁ
బట్టగా మావటీలను భటుల సంపె
సంభ్రనుముతోడ వార లచ్చటకువచ్చి
కట్టఁగాఁ బట్టఁగా లేక యట్టె యుండి. 25

ఆ. రోజురోజు తా నరుగు నట్ల బాపఁడు
పోవుచుండ ; “నేడుపోవ నీకు
ప్రాణహానిగలుగు నాటుబిడ్డలఁ జూడు”
మనుచు నచటివార లడ్డుపడఁగ. 26

గీ. వినియు విననట్లు వెడలెడు విప్పుఁ జూచి
“ఇంతకును మేముచేసెడి దేమి నీదు
కర్త మెట్లున్న నట్లగు బొమ్మపొమ్మ”
టన్న బాపఁడు వడివడి యరిగి ముందు. 27

మిండువడై

శి. నియతమా స్థానమందు నేనికను గాంచ
లేక నొకొంతదప్పున భీకరముగ
నెవరు నడుచుచును యెవరును బెదరులేక
నెవరుకొనె బ్రాహ్మణుఁ డదె యద నటంచు. 23

శి. బ్రాహ్మణుని చూచెనో లేదో భద్రగజము
లోపభీషణ మైశ్చోరూప మడచి
సహజగంభీరశీతి ప్రసన్న మగుచు
నట్టై గిట్టున విడుగుచు సతీరయమున. 29

క. వె. ప్రతిదినుబు తనకు సంచాంగమును జెప్పు
నట్టిచోట నున్న మగుచు నిలిచె
బాసఁ డంతఁ జెప్పె సంచాంగముచుచెప్పి
నంతనేపు నేచు గట్లముండె. 30

ఆ ఆదియ యదనుగాగ నాతేని భటులెల్ల
భద్రగజముగట్ట పట్టువడియె
మొదలతోడ మడచి మూలమూలలపాటు
పిరికిబంట్ల కీదియ వెరవుగాన. 31

ఆ. వె ఆడ్డమాడలేక యాధత్వమును జూపు
నట్టివాని నెవరు పట్టలేను
శాంతవృత్తి నుండుపాదులవేదల
నెదిరి పట్ట వీరు లెల్లవారు 32

ఆ ఉత్కుతునకలైన పెక్కురుబంట్లచే
పట్టుపడనియట్టి భద్రగజము

- “బడుగు బాపనాడు గడియలోఁ బట్టెను
చిత్ర” మంచు జనులు చెప్ప, రాజు. 33
- గీ. సోమశర్మను బిలిపించి నేను మడిగి
పల్లె కాపద లేక కాపాడితంచు
సంస్తుతింపఁగ ప్రాకృతజనునియట్లు
యుక్తగతి మాని యిట్లు ప్రత్యుత్తరించె 34
- అ. ఆపృమంత్రి యాడినట్టులఁ జేసితి
నంతకాని యెఱుంగ నన్యమయ్య
అనుచుఁ జెప్ప; నప్పనను బిల్వబంపఁగా
రాజు పనుప నతడు వ్రాలె నచట. 35
- ఆ. నిజము సోమశర్మ నిష్పచ్చరంబున
దోఁగుచుండ నాకుఁ దోచినట్లు
చెప్ప, పట్టుదలను చెప్పినదాని, దే
వుని దలంచి చేయుచుండె నితఁడు. 36
- గీ. గజపతులు మీరు గాన మీగజమె గాన
ఎంతయో యోరిమిని నాశ్రయింపఁ జూచి
నితనిలేమినిఁ బోగొట్ట నెంచి తమదు
పాదసన్నిధిఁ జేర్చె నవేదవాని. 37
- అ. అనుచు నప్పమంత్రి యాడిన నాపల్లె
సోమశర్మ కీయఁ జూచె రాజు
అప్పమంత్రి కాదె యంతయుఁజేసె నా
చేత యేమటంచు చెప్పె నతఁడు. 38

మిండుకల్లె

గీ. గజపతియు బాపని యమాయికత్వమునకు
నెంతయును జాలినొందుచు నిట్టు లనియె
ఇచ్చెదను పల్లె యప్పున కిప్పుడె, దాన
నెంత కావలెనో గ్రహియింపుమయ్య.

39

అ. అనుచు నప్పమంత్రి కప్పుడె యాపల్లె
ధారవోసె, కాజు నత్తెమైన
దాని నప్పమంత్రి దగ్గఱ సగబాలు
ప్రితి శర్మ దా పరిగ్రహించె.

40

గీ. తనకృతజ్ఞత మంత్రి యప్పునకుఁ దెలుప
శర్మ యాపల్లె నెల్లను శాశ్వతముగ
నకరముగ నూటుగడపగా నప్పయ్యాగ్ర
హారమనఁజేసె నాచంద్రతారకముగ.

41

గీ. ఏనుఁగును నాశ్రయించి దా నింతసిరిని
బొందె గావున గజపతి భూమివిభుఁడు
ఏను గెక్కించి కటక మూరేఁగఁజేసి
సాగనంపెను తన్ని జస్థానమునకు.

42

ద్వి. పాలుపొంగినయట్లు బాపనియింట
శ్రీలుపొంగెను యశశ్రీ నిండుకొనియె
సరిదీని విని, చెప్ప, చదివిన వ్రాయ
కరుణించు శివుఁడు మంగళమహాశ్రీలు.

43

